

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.525/2016/3.

A tanács tagjai: . Tallián Blanka a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna
előadó bíró
. Hajdu Edit bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
Dr. Molnár Attila ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
Dr. Horváth Mariann jogi főelőadó

A per tárgya: fegyelmi felelősség

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.065/2016/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.M.2313/2014/18.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.065/2016/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1999-ben létesített hivatásos szolgálati viszonyt, amely alapján a B.R.Kapitányságán dolgozott főtörzsőrmesterként.
- [2] 2006. január 19-én reggel 6 órától délután 6 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot látott el. Adatlekéréseket hajtott végre a szolgálata alatt, azonban az ehhez kapcsolódó naplózásra rendszeresített füzetbe nem jegyezte be az erre vonatkozó adatokat.
- [3] Az alperes 2008. március 21-én telefonon értesítette a felperest arról, hogy 2008. március 25-én délután szolgálatba kell helyeznie magát. U.S. rendőr főtörzsőrmester a felperessel közölte a berendelés tényét, aki azt tudomásul vette. A telefonos kiértékelés alkalmával nem hivatkozott olyan körülményre, akadályra, amely befolyásolta vagy kizárta volna a kiértékelés szabályszerűségét.
- [4] A szolgálat-teljesítés napján, 2008. március 25-én a felperes a megadott időben, 16 órakor nem jelent meg a kapitányságon, a 2008. március 21-ei kiértékelés és a március 25-e közötti időben nem látott el szolgálatot. Távolmaradása miatt Cs.A. rendőralezredes a járőrszolgálati alosztály vezetője és B.P. rendőrszázados, a K. alosztály megbízott vezetője megjelent a felperes lakásán. Vele szemben - mivel láthatóan alkoholos befolyásoltság alatt állt - alkoholszondás vizsgálatot alkalmaztak. Amikor a felperest szonda megfűjására szólították fel, trágár szavak mellett azt megtagadta, későbbiekben azonban a felhívásnak eleget tett és elismerte az alkoholfogyasztás tényét.
- [5] Ugyanezen a napon, két órával később, 20 óra 33 perckor a felperes telefonon hívta a kerületi kapitányság ügyeletét, ahol K.P. ügyeletes tiszthelyettessel beszélt. Közölte vele, hogy Cs.A. rendőralezredessel kíván beszélni, aki azonban már a kapitányságról eltávozott így a felperes durva, becsmérlő kijelentéseket tett róla.
- [6] A B. Rendőrkapitányság parancsnoka a 2008. október 9-én kelt határozatával a felperest a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. tv. (Hszt.) 68. § (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő önkényes távolmaradás, a Hszt. 68. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő utasítás hanyag teljesítése, tiszteletlen magatartás előljárójával, illetve hanyag munkavégzés fegyelemsértések elkövetése miatt a Hszt. 123. § (1) bekezdés i) pontja alapján lefokozás fenytésben részesítette. A határozat ellen a felperes panasszal élt. B. Rendőrfőkapitánya a 2008. november 12-én kelt határozatával az határozatot helybenhagyta, és a panaszt mint alaptalant elutasította.
- [7] A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. február 18-án kelt ítéletével a felperest bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett szolgálati tekintély megsértésének vétségében, a szolgálati feladat alóli kibúvás vétségének vádja alól azonban

felmentette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes megismételt eljárásban előterjesztett módosított keresetében elsődlegesen a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan a fegyelmi büntetés enyhítését kérte, valamint perköltség iránti igényt terjesztett elő.
- [9] Álláspontja szerint a lekérdezésről nem kellett jelentést készítenie, illetve ez nem az ő feladata volt, továbbá az adatlekérdezés dokumentálásával kapcsolatban szabályt nem szegett. A felperest 2008. március 21-én nem rendelték be telefonon, jogszerűen nem lett volna kiértékelhető. Állítása szerint nem tudott, vagy legalábbis nem emlékezett arra, hogy őt március 21-én berendelték március 25-ére. Az ittassága folytán nem is lehetett volna neki ezen a napon parancsot adni. Hangneme március 25-én inkább baráti volt, nem sértő, és nem az előljárónak, hanem a helyzetnek szólt.
- [10] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 40.M.2313/2014/18. számú ítéletével a B. Rendőrkapitányság határozatát akként változtatta meg, hogy a lefokozás fenytést szolgálati viszony megszüntetése fenytésre enyhítette. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Rögzítette, hogy a felek a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket maguk viselik, míg a le nem rótt illeték az államot terheli.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása szerint a 2008. március 25-ei cselekmények olyan súlyúak, hogy azok jogi értékelését a 2006. évi adatlekérdezés dokumentálásának szabályossága vagy szabálytalansága önmagában nem változtatja meg.
- [13] A felperes a 2008. március 21-ei kiértékelést tudomásul vette, és nem jelzett olyan körülményt, amely jogszerűtlenné tette volna ezt. A szabályosan kapott parancsot 2008. március 25-én végre kellett volna hajtania, ennek ellenére maradt távol a szolgálattól.
- [14] A büntetőügyben eljáró bíróság határozatában megállapított tényállás nem kötötte a munkaügyi bíróságot. A büntetőjogi felelősség és a munkajogi felelősség eltér egymástól. A munkajogi felelősség fennálltát nem zárja ki az a tény, hogy a felperest az ellene emelt vád alól a büntető eljárásban felmentették.
- [15] A per eldöntése szempontjából nem ügydöntő jelentőségű, hogy 2008. március 25-én alkoholos befolyásoltság alatt állt-e a felperes, annak van kiemelt fontossága, hogy 2008. március 21-én a berendelésről szóló tudomásszerzéskor állt-e alkohol hatása alatt. Ez utóbbi eset ugyanis a berendelés akadályát képezte volna, ami nem nyert bizonyítást a perben.

- [16] Figyelemmel arra, hogy 2008. március 21-én a felperes kiértesítése jogszerű volt, az, hogy március 21. és március 25. között megjelent-e, közömbös. Amennyiben a felperes számára nem volt egyértelmű a berendelés oka vagy ténye, és ezért március 21. és március 25. között megjelent a kapitányságon, addig kellett volna érdeklődnie, amíg az esetleges, a kiértesítéskor nem jelzett bizonytalansága nem tisztázódik.
- [17] A bíróság álláspontja szerint a felperes önkényesen maradt távol 2008. március 25-én, az előljárójával szemben pedig tiszteletlen magatartást tanúsított, az utasítást hanyagul teljesítette.
- [18] A felperes által használt szavak, kifejezések kirívóan súlyosak voltak, az esetleges bizalmas viszonyban megengedett kifejezések határán túl mutattak, az előljáróval szemben ilyen szavak nem megengedettek. A felperes súlyosbította a helyzetet azzal, hogy kb. két órával később, de a felettesek látogatása után még betelefonált a kapitányságra, és a telefonban is megismételte az általa használt trágár kifejezéseket.
- [19] Aránytalanul súlyos szankciót alkalmazott azonban az alperes a felperessel szemben. Az elsőfokú bíróság szerint lefokozásnak súlyosabb esetekben lehet helye, például akkor, ha a fél szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekményt követ el. A felperes által megvalósított cselekmény sértő és kirívóan udvariatlan, etikátlan és fegyelmi felelősséget megalapozó volt, de nem vonhatja maga után a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását. Ezért a bíróság enyhítette a fegyelmi büntetést, helyt adott a felperes másodlagos kereseti kérelmének.
- [20] Erre tekintettel az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felek maguk viselik a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket, a le nem rótt illeték megfizetése alól a részben pernyertes felperes a munkavállalói költségkedvezmény folytán, illetve a részben pernyertes alperes teljes személyes illetékmentessége miatt mentesült, azt az államnak kell viselnie.
- [21] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.065/2016/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. Rögzítette, hogy az eljárás illetékét az állam viseli, a felperest pedig másodfokú perköltség fizetésére kötelezte.
- [22] A másodfokú bíróság a tényállás kiegészítését követően arra a megállapításra jutott, hogy a felperes a 2006. január 19-én végrehajtott adatlekérés naplózásával kapcsolatos szabályokat nem sértette meg, ezt alátámasztotta R.M. tanúvallomása is.
- [23] A jogerős ítélet szerint az alperes telefonon, az írásbeli formát mellőzve adhatott utasítást a berendelésre, amit a meghallgatott tanúk megerősítettek.
- [24] Az alperes a perben a B.Rendőrkapitányság K.O. a perbeli időszakra eső szolgálati naplójával, továbbá a R.n. számítógépes rendszer adataival hitelt érdemlően bizonyította, hogy a felperes 2008. március 21. és március 25. között szolgálatot nem látott el.

- [25] Iratellenesen hivatkozott a felperes arra, hogy az előljárók kiérkezéséig 2008. március 25-én nem fogyasztott alkoholt, és ennek a tényét az előljárók sem tudták igazolni. Ennek ellentmond B.P. 2008. március 26-én kelt jelentése, valamint Cs.A. 2008. március 25-én kelt irata, amelyből kitűnően a felperes az alkoholfogyasztás tényét nem tagadta, és azt közölte, hogy az érkezésük előtt éppen sört fogyasztott (fegyelmi iratok 18., 19. oldal).
- [26] Nem támasztják alá a fegyelmi eljárás során keletkezett tanúvallomások a felperes azon állítását sem, miszerint Cs.A. rendőralezredes számára a megjelenésekor a felperes által tanúsított magatartás nem volt bántó. Ennek ellenkezőjét állította mind Cs.A., mind B.P. tanúként.
- [27] Nem hivatkozhat sikerrel a felperes arra sem, hogy a későbbi betelefonálása során tanúsított trágár hangnem a helyzetnek, és nem az előljárónak szólt. Ezzel mind Cs.A., mind B.P. ellentétes tanúvallomást tett. A felperes a fegyelmi eljárás során fenntartotta a B.H.I.SZ.F.O. indított nyomozás során, a 2008. április 29-én felvett gyanúsítotti jegyzőkönyvben tett nyilatkozatát azzal a megjegyzéssel, miszerint „El kívánom mondani, hogy a történeteket nagyon megbántam, szégyellem magam, a fegyelemsértés elkövetéséért a felelősséget elismerem” (fegyelmi iratok 103. oldal).
- [28] Alaptalan a fellebbezési érvelés, miszerint a felperes következetesen állította, hogy a kislánya születésnapja alkalmából 2008. március 21-én házibuli volt, amelynek során alkoholos befolyásoltság alatt állt. A felperes erre vonatkozó hivatkozásai ellentmondásosak, F.D., R.M. vallomása pedig alkalmatlan a felperesi állítás alátámasztására.
- [29] A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM. rendelet 111. § (1) bekezdése szerint ha a rendőr szeszes italt fogyasztott, vagy más szer hatása alatt bódult állapotban van, szolgálatba nem osztható be.
- [30] Ugyanezen rendelet 103. § (6) bekezdése szerint ha az utasítás végrehajtását elháríthatatlan akadály lehetetlenné teszi, ezt a körülményt az utasítást adó előljáró felé haladéktalanul jelenteni kell. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, miszerint 2008. március 21-én a felperest kiértéskítették, ennek tényét tudomásul vette, és semmiféle akadályt nem jelzett, továbbá a perben nem nyert bizonyítást, hogy 2008. március 21-én alkoholos befolyásoltság alatt állt.
- [31] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, miszerint a bíróságot a tényállás megállapításakor, illetve a döntés meghozatala során nem köti más hatóság, vagy más bíróság döntése. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 4. § (2) bekezdésében foglaltak a perben nem álltak fenn, így a büntetőügyben eljáró bíróság határozatában megállapított tényállás nem kötötte a munkaügyi bíróságot, a büntetőjogi felelősség és a munkajogi felelősség eltér egymástól.
- [32] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy 2008. március 25-én a

felperesnek szolgálatba kellett volna állnia, ehhez képest az előjárók ellenőrzése nem minősíthető alap nélkülinek. Az alperes a perben bizonyította, hogy a lefolytatott ellenőrzés során a Magyar Köztársaság Rendőrsége Ellenőrzési Szabályzatáról szóló 58/2007. (OT 33.) ORFK utasítás megsértése nem történt meg. A szabályzat 45. pontja szerint a szakmai ellenőrzést soron kívüli ellenőrzésként is el lehet rendelni. A szabályzat 84. e) pontja szerint az ellenőrzések ténye és megállapításai ellenőrzési jelentésbe is foglalhatók.

- [33] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek az egyik munkatárs jelenlétében, az előjáróval szemben tanúsított magatartása, illetve az előjáró személyét érintő általa használt feltűnően sértő, trágár hangnem - amelynek az előjáró egyik alárendeltje volt a fültanúja - mint fegyelmi vétség önmagában megalapozza a szolgálati viszony megszüntetése fenyegetés alkalmazását. Az alperes helyesen hivatkozott arra, hogy a felperes ezen magatartása egyértelműen kedvezőtlen hatást gyakorolt az állományra, alkalmas volt a szolgálati rend és fegyelem veszélyeztetésére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [34] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a keresetnek helyt adó határozat meghozatalát kérte elsődlegesen a támadott fegyelmi határozatok hatályon kívül helyezésével, másodlagosan enyhébb fegyelmi büntetés kiszabásával. Perköltségre is igényt tartott.
- [35] A felperes jogszabálysértésként a Hszt. 68. § (1) bekezdését, 123. § (1) bekezdését, 139. § (1) bekezdését, 197. § (1) és (2) bekezdését, valamint a Pp. 3. § (3) bekezdését, 4. § (2) bekezdését, és a 62/2007. (XII.23.) IRM. Rendelet 111. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [36] Rögzítette, hogy a 2006. január 19-én végrehajtott adatlekérdezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság egyetértett a felperesi érveléssel, miszerint nem sértett szabályt. Ezen másodfokú rendelkezést, illetve a fegyelmi határozat ezen „vádpontját” nem tette vitássá a felülvizsgálati eljárásban.
- [37] A felperes a felülvizsgálati kérelmében változatlanul fenntartotta azon álláspontját, miszerint 2008. március 21-én a kiértékelése nem volt egyrészt szabályszerű, másrészt akkor ő nem volt utasítható állapotban.
- [38] A felperessel szemben lefolytatott büntetőeljárás részét (nyomozati szakát) képezi a B. F.O.-n az ún. Pbü. szám alatti eljárás valamennyi irata, mivel a katonai ügyészség gyakorlata szerint a kisebb súlyú vétségekben a büntetőügy nyomozása parancsnoki hatáskörben, a fegyelmi osztályon történik [Hszt. 119. § (3) bekezdés].
- [39] A F. Bíróság Katonai Tanácsának Kb.II.108/2008/11. számú büntető

ítélete az eljárás során csatolásra került, abban megtalálhatóak a fontosabb bizonyítékok, tanúvallomások.

- [40] A telefonos kiértésítés olyan rendkívüli eljárás, ami nincs a belső normákban szabályozva, így az alperes megtehetette volna, hogy a felperest személyesen rendeli be, aláíratva vele a berendelő parancsot. Amennyiben ellenőrzés véget ért meg tudott jelenni a felperes lakásán, akkor ezt a berendeléskor is meg tudta volna tenni.
- [41] A felperes a berendelés napján az előjárók kiérkezéséig nem fogyasztott alkoholt, azt csak utóbb tette meg, ami alkoholszondával nem is volt igazolható, mivel az nem működött.
- [42] A felperes „kirohanása”, miszerint a szabadidejében a saját lakásán akarják megszondáztatni, nem volt bántó. A későbbi betelefonálása során használt trágár hangneme pedig nem az előjárónak, hanem a helyzetnek szólt, amit Cs.A. alezredes elismert.
- [43] A perbeli esetben nem állt fenn azon rendkívüli lehetőség, miszerint a felperest ne lehetett volna személyesen kiértésíteni. Az a körülmény, hogy a kiértésíthető személy „parancsot fogadó” állapotban volt-e avagy sem, objektív kategória, az nem függ a parancsot adó vagy kapó szubjektív véleményétől, állapotától.
- [44] F.D., R.M., K.A. tanúként megerősítette, hogy a felperes a telefonos kiértésítés és a berendelés időpontja között járt a kapitányságon, mivel emlékezett arra, hogy kapott hívást a szolgálati helyéről, csak arra nem, hogy mi volt a parancs. Ezt a tényt B.H. is megerősítette.
- [45] A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése is rögzíti, hogy szolgálaton kívül a rendőrt bármiféle intézkedési kötelezettség csak akkor terheli, ha arra alkalmas állapotban van. Az alperes a munkaügyi perben nem vitatta ezen felperesi előadást.
- [46] Az alperesi előjárók otthonában keresték fel a felperest, és egy jogellenes eljárás során próbálták őt intézkedés alá vonni. Az esetre egy családi ünnepség alkalmával került sor, így az esetleges felháborodó (de nem sértő, inkább baráti) kijelentései sem Cs.A. alezredeshez kapcsolódtak. Ezt az alezredes maga is úgy értékelte, hogy a felperes kijelentései nem neki, hanem a helyzetnek szóltak.
- [47] Iratellenes azon másodfokú ítéleti indokolás, miszerint a felperes nem jelölte meg, hogy az ellenőrzés az 58/2007. (OT 33.) ORFK utasítás mely pontját sértette. Ezt már a 2011. november 21-én és 2012. január 17-én kelt beadványaiban is részletezte.
- [48] A felperes nem tett ellentmondó nyilatkozatokat, csupán a helyzet egyes részletei tekintetében nem emlékezett pontosan a hosszú évekkel ezelőtti történetekre. A fegyelmi eljárás alapjául szolgált esemény 2008. év elején történt, nem várható el a felperestől, hogy a többször megismételt munkaügyi per során pontosan emlékezzen minden nap történésére, és arra, hogy ez pontosan mikor volt.
- [49] A fegyelmi vétség súlyosabban került értékelésre, mint a büntetőügyben eljáró bíróság büntetése, amely szintén arra utal, hogy a fegyelmi határozat nem állt arányban a cselekménnyel. Az a körülmény, hogy a felperes esetlegesen tegezte az előjáróját, nem

ok a szolgálati viszonyának megszüntetésére.

- [50] Helyes az ítéleti megállapítás, hogy az alperes fegyelmi határozata eltúlzó, azonban a bíróság kis mértékben enyhítette ugyan a fegyelmi büntetést, ez azonban a gyakorlat oldaláról megközelítve érdemi változást nem eredményezett a felperesnél. A szolgálati viszonya megszűnt, és a hosszú évek tartó eljárás során visszatartott illetményét az alperes nem téríti meg.
- [51] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [52] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [53] A Pp. 275. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. §-ának (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni – a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett –, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [54] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előző pontokban meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia, és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016.(II.15.) PK vélemény 4-6. pont].
- [55] A felperes felülvizsgálati kérelme több anyagi jogi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozott a jogszabályhely felsorolásával. A jogszabálysértéseket igazoló jogi álláspont részletes kifejtése azonban az egyes jogszabályhelyekre vonatkozóan elmaradt. E követelménynek nem felel meg, ha a fél a jogi érvelését nem a szerinte megsértett jogszabályhelyre vetítve adja elő, a jogi érvelés megtételekor a megsértett jogszabályhelyet nem jelöli meg, azokat egy helyen, egyszerre sorolja fel. Ezért a Kúria csak a fenti követelményeknek megfelelő jogszabálysértésre hivatkozásokat vehette figyelembe {[53], [54]}.
- [56] A felperes a felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy a másodfokú

bíróság tévesen hivatkozott arra, miszerint a büntetőügy iratai nem képezték a per részét, és utalt arra is, hogy az abban foglaltakat az alperes sem vitatta. A Pp. 206. §-ára a felperes nem hivatkozott, az általa megjelölt Hszt. 119. § (3) bekezdése pedig nem alkalmas a bizonyítékok értékelése elmaradásának, vagy annak téves voltának alátámasztására.

- [57] A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. §-ának (1) bekezdésére hivatkozva a felperes állította, hogy a rendőrt intézkedési kötelezettség csak akkor terheli, ha arra alkalmas állapotban van. A Pp. 206. §-ának megjelölése hiányában az eljáró bíróságok által megállapított tényállás volt az irányadó, amely szerint a felperest 2008. március 21-én szabályszerűen értesítették a 2008. március 25-ei berendelésről, aki ennek nem tett eleget. Így az ezzel ellentétes felülvizsgálati érvelés alaptalan.
- [58] A felülvizsgálati kérelem szerint iratellenes a másodfokú bíróság ítéletének azon indokolása miszerint a felperes nem jelölte meg, hogy az ellenőrzés az O.utasítás mely pontját sértette, mivel ennek két beadványban is eleget tett. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy az utasítás mely pontja sérült, így hivatkozása a fent előadottak szerint nem volt értékelhető. A felülvizsgálati eljárás önálló eljárás, ezért a Kúria nem a korábbi beadványokra hivatkozást, hanem a jelen felülvizsgálati kérelemben konkrétan megjelölt indokokat vehette csak figyelembe [Pp. 272. § (2) bekezdés].
- [59] A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

Záró rész

- [60] Az alperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a bíróság a határozathozatalt mellőzte a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján.
- [61] A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli tekintettel arra, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult [1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. §].
- [62] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. május 17.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró

